

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Davida Hipšra a soudců Jana Kratochvíla a Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: J. V., zastoupený Mgr. Monikou Faltusovou, advokátkou se sídlem Apolinářská 6, Praha 2, proti žalovanému: **náměstek ministra vnitra pro státní službu**, se sídlem Jindřišská 34, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 27. 10. 2021, č. j. 18 Ad 10/2020-57,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení případu

[1] Žalobce byl ve služebním poměru na Ministerstvu pro místní rozvoj jako ministerský rada v oddělení kontroly resortních organizací. V návaznosti na usnesení vlády o systematizaci služebních a pracovních míst Ministerstvo pro místní rozvoj s účinností od 1. 1. 2020 zrušilo oddělení kontroly resortních organizací, ve kterém byl žalobce zařazen.

[2] V rámci řízení o převedení žalobce na jiné služební místo státní tajemnice Ministerstva pro místní rozvoj (správní orgán prvního stupně) dne 21. 4. 2020 vyzvala žalobce, aby se seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí.

[3] Žalobce ve svém vyjádření k podkladům ze dne 10. 5. 2020 mimo jiné požadoval doplnění podkladů o zhodnocení jeho zdravotní způsobilosti. Žádné informace či jinou argumentaci o své zdravotní způsobilosti nevedl.

[4] Správní orgán prvního stupně doplnil do spisu lékařský posudek o zdravotní způsobilosti žalobce k výkonu služby ze dne 6. 12. 2018. Podle posudku byl žalobce zdravotně způsobilý k výkonu služebního místa s rizikovým faktorem 1 (žádné rizikové faktory). Posudek byl vydán na základě periodické pracovnělékařské prohlídky.

[5] Prvostupňovým rozhodnutím ze dne 10. 6. 2020 správní orgán prvního stupně převedl žalobce na služební místo v oddělení veřejnosprávních kontrol, v odboru kontrolních činností na Ministerstvu pro místní rozvoj. V odůvodnění uvedl, že toto služební místo je v prvním, tedy stejném stupni rizikovosti jako služební místo, na kterém žalobce působil. Odkázal na lékařský posudek ze dne 6. 12. 2018, dle kterého je žalobce pro výkon takového zaměstnání zdravotně způsobilý.

[6] Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž namítal, že nebyly obstarány dokumenty pro posouzení jeho zdravotní způsobilosti k výkonu služby na novém služebním místě.

[7] Žalovaný odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Správní orgán prvního stupně vycházel z lékařského posudku o zdravotní způsobilosti k výkonu služby ze dne 6. 12. 2018, dle něž je žalobce způsobilý vykonávat činnost v 1. kategorii prací (žádné rizikové faktory). Služební místo, na které byl žalobce převeden, je ve stejné kategorii prací. Dle žalovaného žalobce neuvedl žádné skutečnosti, na jejichž základě by správní orgán prvního stupně měl pochybnosti o jeho zdravotní způsobilosti k výkonu služby a jež by tak zavdaly důvod pro jeho vyslání na mimořádnou pracovnělékařskou prohlídku.

[8] Městský soud v Praze žalobu žalobce zamítl. Uvedl, že zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě ani metodický pokyn náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 2/2019, kterým se stanoví podrobnosti ke změnám služebního poměru, v případě převádění zaměstnance v důsledku zrušení jeho služebního místa z důvodu změny systemizace nestanoví povinnost vyžádat si nový pracovnělékařský posudek. Městský soud tedy neshledal pochybení v tom, že správní orgán prvního stupně vycházel z lékařského posudku ke zdravotní způsobilosti žalobce vypracovaného na základě periodické prohlídky dne 6. 12. 2018. Uznal nicméně, že správní orgán prvního stupně pochybil, pokud žalobce opětovně neseznámil s nově zahrnutým podkladem pro rozhodnutí, tedy lékařským posudkem. Nicméně žalobce tento posudek znal, mohl rozumně předpokládat, že bude využit a nic mu nebránilo poukazovat na případné změny ve zdravotním stavu.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[9] Žalobce (stěžovatel) se proti rozsudku městského soudu bránil kasační stížností, ve které namítal nezákonnost rozsudku. Podle stěžovatele správní orgány pochybily tím, že nedostatečně zjistily jeho zdravotní způsobilost k výkonu služby na novém služebním místě. Stěžovatel nemohl předpokládat, že bude využit dřívější lékařský posudek. Kdyby o tom byl informován, tak by namítal jeho nedostatečnost. Jeho zdravotní stav se totiž zhoršil.

[10] Žalovaný navrhl zamítnutí kasační stížnosti. Přitom odkázal na odůvodnění rozsudku městského soudu, se kterým se ztotožnil.

pokračování

III. Právní posouzení Nejvyšším správním soudem

[11] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 soudního řádu správního).

[12] Nejvyšší správní soud předně konstatuje, že městský soud se podrobně zabýval tím, že zákon nevyžaduje, aby při převodu na nové služební místo zaměstnanec podstoupil novou zdravotní prohlídku. Stěžovatel s touto argumentací městského soudu v kasační stížnosti nijak nepolemizuje. Namítá, že posouzení jeho zdravotního stavu bylo nedostatečné a městský soud pochybil, pokud tuto nedostatečnost neshledal.

[13] Nejvyšší správní soud předně poznamenává, že argumentace stěžovatele v rámci správního řízení k jeho zdravotní způsobilosti byla poměrně skoupá. Stěžovatel ve vyjádření k podkladům pro rozhodnutí pouze v jedné větě požadoval doplnit podklady o zhodnocení jeho zdravotní způsobilosti. Správní orgán prvního stupně následně správní spis doplnil o lékařský posudek, kterým byl stěžovatel shledán způsobilým pro výkon služebního místa s rizikovým faktorem 1. Ze správního spisu je také zřejmé, že nové služební místo stěžovatele, na které byl napadeným rozhodnutím převeden, je, shodně jako systematizací zrušené místo, běžným administrativním místem v kanceláři, které má také rizikový faktor 1.

[14] Nelze tedy za prvé tvrdit, jak činí stěžovatel, že správní orgán prvního stupně nijak nereagoval na jeho vyjádření k podkladům pro rozhodnutí a neposoudil jeho zdravotní způsobilost. Zdravotní způsobilost stěžovatele správní orgán prvního stupně hodnotil a za tím účelem spis doplnil o lékařský posudek stěžovatele ze dne 6. 12. 2018.

[15] Vzhledem k výše uvedeným okolnostem, tedy zejména žádné zvláštní rizikovosti nového služebního místa a absenci argumentace stěžovatele k jeho zdravotní způsobilosti, Nejvyšší správní soud ve shodě s městským soudem považuje za dostatečné, že zdravotní způsobilost stěžovatele pro výkon nového služebního místa správní orgán prvního stupně posuzoval podle tohoto dřívějšího lékařského posudku. Podstatné je, že datum ukončení platnosti posudku bylo až 6. 12. 2020. V době rozhodování správních orgánů byl tedy posudek stále platný. Správní orgán neměl žádnou indicii, že by se zdravotní stav stěžovatele v mezidobí změnil. Stěžovatel nic takového ve vyjádření k podkladům ani v odvolání neuvedl. Nebyl tedy důvod nepoužít stále platný lékařský posudek.

[16] Nejvyšší správní soud neshledal ani, že by stěžovateli bylo upřeno právo vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Tzv. zásada kontradiktornosti řízení, podle které musí účastník řízení mít možnost vyjádřit se ke všem podkladům, které mohou ovlivnit rozhodnutí ve věci, je jistě důležitou zásadou správního řízení. Podle § 4 odst. 4 správního řádu správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.

[17] V daném případě je však zásadní, že sporný lékařský posudek byl použit již orgánem prvního stupně. Stěžovatel měl tedy prostor se k němu vyjádřit a namítat jeho nesprávnost nebo neaktuálnost v odvolání. To však neučinil. V odvolání pouze trval, bez jakýchkoliv podrobností, na tom, že měl absolvovat novou lékařskou prohlídku.

[18] Stěžovatel také, jak sám uvádí, již před vydáním prvostupňového rozhodnutí věděl o záměru převést jej na konkrétní místo, na které byl následně převeden. Dané konkrétní místo zjistil, když se seznamoval s podklady pro vydání rozhodnutí před správním orgánem prvního stupně. Přesto ani ve vyjádření k podkladům ani v odvolání neuváděl žádné relevantní informace, proč by měl být právě pro toto služební místo zdravotně nezpůsobilý.

[19] Stěžovatel měl tedy prostor, byť v rámci odvolacího řízení, se k použitému podkladu pro rozhodnutí (lékařskému posudku) vyjádřit. Kontradiktornost řízení porušena nebyla.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední soudního řádu správního).

[21] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 a 7 za použití § 120 soudního řádu správního. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 16. srpna 2023

David Hipšr
předseda senátu